

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoCsp/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8320201080
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8320201080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne: Mgr. P. N., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v F., na ul. K. č. XXXX/X, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, na ul. Sov. hrdinov č. 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Kubániho č. 16, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.018,74 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 06.10.2020 č.k. 11Csp 42/2020-128 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti.

Žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500 eur. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp 130/2017 si žalobkyňa úspešne uplatnila svoje právo ako spotrebiteľ a žalovaný bol zaviazaný vydať jej bezdôvodné obohatenie nadobudnuté titulom plnenia zo strany žalobkyne na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej dňa 29.10.2013. V konaní o tomto nároku žalobkyne sa skonštatovalo, že žalovanému vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli reálne poskytnuté a to vo výške 719,42 eur. Keďže žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 1.738,16 eur, na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1.018,74 eur. Zároveň za neprijateľné boli určené zmluvné podmienky v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.10.2013 uvedené v článku 8., pod 8.1. a bod 8.4. Vo veci 21Csp 130/2017 Okresného súdu Humenné bolo konštatované porušenie ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka, ktoré zabezpečujú európsky štandard ochrany spotrebiteľa v prípadoch uzatvárania zmlúv o spotrebiteľskom úvere.

3. V iných konaniach vedených pred Okresným súdom Humenné si žalobkyňa taktiež uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie, pričom z prílohy k žalobám vo veciach vedených pod sp. zn. 6Csp 42/2020 a sp. zn. 5Csp 35/2020 vyplynulo, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie pre porušenie jej práv ako spotrebiteľa, ktorých sa úspešne domohla v konaniach vedených vo veci sp. zn. 12Csp 1/2019 a sp. zn. 10Csp 129/2017. Naproti tomu v prejednávanej veci si žalobkyňa uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie pre porušenie práv ako spotrebiteľa,

ktorých sa úspešne domohla v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp/130/2017. V súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/129/2017 sa žalobkyňa domáhala vyslovenia neprijateľnej podmienky a vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 30.05.2012 vo výške 2.091,29 eur.

4. V súdnom konaní vedenom po sp. zn. 12Csp/1/2019 sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 199,87 eur zo zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 29.10.2013 (rovnaká ako v konaní vedenom pod sp. zn. 21Csp/130/2017), nakoľko žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.938,03 eur, pričom žalovanému vznikol nárok na vrátenie sumy 719,42 eur. Nakoľko žalovaný bol zaviazaný vydať žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1.018,74 eur rozsudkom zo dňa 23.02.2018 vo veci 21Csp/130/2017, na strane žalovaného naďalej existovalo bezdôvodné obohatenie vo výške 199,87 eur.

5. Medzi žalobkyňou a žalovaným boli uzatvorené minimálne dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere a teda v danom prípade sa nejedná o duplicitný nárok a žalobkyni prináleží primerané finančné zadostučinenie za každé porušenie práva.

6. Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. V prejednávanom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré spôsobilo priamu finančnú ujmu vo výške 1.018,74 eur. Na odstránenie tohto nepriaznivého stavu musela žalobkyňa absolvovať súdne konanie, v ktorom sa úspešne domohla práva na vrátenie týchto finančných prostriedkov a navyše sa domohla aj určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky koncipovanej žalovaným.

7. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia, táto závisí od úvahy súdu, pričom nie sú stanovené žiadne kritéria pre určovanie jeho výšky. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadostučinenia. Aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadostučinenia, treba vychádzať z toho, že primerané finančné zadostučinenie má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak treba ho chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybné ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite.

8. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán sporu má byť vyvážené a nemôže slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu spotrebiteľa. Z rozhodnutí vydaných vo veciach 21Csp/130/2017 a 12Csp/1/2019 bolo preukázané, že žalovanému vznikol nárok iba na vrátenie finančných prostriedkov, ktoré z jeho strany boli žalobkyni reálne poskytnuté a to vo výške 719,42 eur, pričom žalobkyňa preukázateľne uhradila žalovanému sumu 1.938,03 eur. V dôsledku konania žalovaného žalobkyňa musela chrániť svoje spotrebiteľské práva súdnou cestou. Nie je snáď ani potrebné pripomínať, že súdne konania sú stresujúcim zážitkom, vyplývajúcim z obáv z výsledku sporu, či možnosti vzniku ďalšej majetkovej ujmy v podobe náhrady trov konania protistrane, v prípade neúspechu v konaní. Žalobkyňa nebola jediným spotrebiteľom, ktorý sa domáhal, či už vydania bezdôvodného obohatenia alebo určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky voči žalovanému a teda aj žalovaný, ak by dobrovoľne upustil od nedovoleného konania a prejavil voči svojim klientom čestnosť a snahu napraviť protiprávny stav, k súdnym konaniam vedených zo strán spotrebiteľov by vôbec nemuselo dochádzať.

9. Žalobkyňa svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia odôvodnila svojou úspešnosťou v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práv ako spotrebiteľa. Žalobkyňa vo výsluchu uviedla, že sa do omeškania nedostávala, platby uhrádzala nastavením si trvalého príkazu, pričom obmedzovanie v jej živote súviselo predovšetkým v šetrení na oblečení a vyššie výdavky mala v súvislosti s nákladmi na lieky pre seba a na štúdiu pre deti. Súd neprihliadol na skutočnosť, že manžel žalobkyne je onkologický pacient, keďže nemal za preukázané, aby v čase uzavretia zmluvy o

revolvingovom úvere a splácania dlhu voči žalovanému žalobkyňa mala zvýšené náklady v súvislosti s liečbou manžela.

10. Pri neexistencii kritérií pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, ako aj vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie prihliadal najmä na výšku žalovaným získaného bezdôvodného obohatenia, na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, taktiež na aktívnu a osobnú účasť žalobkyne v súdnom konaní vo veci vedenej pod sp. zn. 21Cp/130/2017 a za primerané okolnostiam považoval finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 518,74 eur bola žaloba zamietnutá.

11. Priznaná suma zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Žalobkyňa sa v dôsledku konania žalovaného domáhala ochrany svojich práv prostredníctvom súdneho konania, ktoré určitým spôsobom zasahuje do bežného života spotrebiteľa. Výška priznaného primeraného finančného zadosťučinenia je adekvátna skutočnostiam prejednávaneho prípadu a plní základný účel predmetného inštitútu, ktorým je poskytnutie satisfakcie žalobkyni a odradenie žalovaného od porušovania práv spotrebiteľov.

12. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p.

13. Proti tomuto rozsudku, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ako dôvod uviedol, že rozsudok nevychádza zo žiadnej dokázanej skutočnosti, ktorá by odôvodňovala sumu 500 eur. Nedostatok odôvodnenia sumy primeraného finančného zadosťučinenia zásadným spôsobom odporuje zákonu. Nie je z neho zrejmé, v čom je napr. daná primeranosť. Z pojmu primeranosť možno vyvodiť, že súdu je daná možnosť a povinnosť postupovať individuálne, hodnotiť a posudzovať okolnosti konkrétneho zásahu, prípadne stanoviť ďalšie kritéria pre posúdenie každého prípadu.

14. Čo sa týka námietky žalovaného o opakovanom podávaní žalôb o finančné zadosťučinenie, spôsob, ako sa s touto námietkou vypořiadal konajúci súd, je zmätočný a obsahovo vôbec s námietkou nesúvisí. Táto námietka mala byť vyhodnotená prinajmenšom v týchto rovinách a to, či existuje možnosť posudzovania totožných skutočností v dvoch rôznych konaniach a či uplatnenie viacerých nárokov jednou žalobou je porušením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a obmedzuje práva spotrebiteľa. Postup spotrebiteľa, ktorý v zásade od každého ním iniciovaného konania odvodzuje uplatňovanie primeraného finančného zadosťučinenia, odporuje účelu ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskonfortu, ktorý spotrebiteľ by mal v súvislosti s uplatnením práva na súde zažívať, potom je namieste otázka, či multiplikovanie sporov a rozdrobovanie do viacerých rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať resp. vôbec či má takto vznikáť primerané finančné zadosťučinenie. Podávanie viacerých žalôb v časovej blízkosti nesleduje dosiahnutie účelu - nastolenie rovnováhy zmluvných strán, ale vytvorenie neoprávneného obohatenia.

15. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

16. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

17. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

18. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

19. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

20. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé privediť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

21. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi.

22. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde, vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

23. Vo veci 21Csp 130/2017 Okresného súdu Humenné sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.018,74 eur a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v článku 8, bod 8.1. a v článku 8, bod 8.4. zmluvy o revolvingovom úvere uzatvorenej dňa 29.10.2013. Vo vzťahu k takto uplatneným nárokom mala v konaní plný úspech. Bol tak naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 02.04.2020, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

24. Právne bezvýznamný je poukaz žalovaného na to, že žalobkyňa si právo na primerané finančné zadosťučinenie neuplatnila jednou žalobou. Z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov nevyplýva pre spotrebiteľa povinnosť uplatniť si toto právo jednou žalobou. Strana sporu podávajúca žalobu, teda nie je žiadnym zákonným ustanovením limitovaná v počte podaných žalôb. Je vecou strany sporu podávajúcej žalobu, či sa rozhodne podať žalobu a ak áno, voči komu a či svoje nároky bude uplatňovať jednou žalobou alebo viacerými. O to viac to platí za situácie, ak strany sporu uzatvorili dve alebo viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, pri ktorých je potrebné samostatne posudzovať prípadné porušenie predpisov upravujúcich ochranu spotrebiteľa, ktoré môže viesť tiež k priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia. Rovnako pri niekoľkonásobnom porušení práv alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľov, najmä za situácie, ak spotrebiteľ v čase vzniku

zmluvného vzťahu ako osoba neznalá práva, nemá ani vedomosť o tom, ktorá zo zmluvných podmienok je neprijateľná a túto vedomosť nadobúda postupne, nie je vylúčené, aby po získaní takejto vedomosti o neprijateľnosti tej - ktorej zmluvnej podmienky podal samostatnú žalobu o určenie neprijateľnosti konkrétnej podmienky.

25. V prejednávanej veci primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur bolo priznané žalobkyni za nerešpektovanie právnych predpisov zameraných na ochranu spotrebiteľa v súvislosti so zmluvou o revolvingovom úvere uzatvorenou medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 29.10.2013. Porušenie týchto predpisov bolo konštatované v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp 130/2017, v ktorom bolo rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvných podmienok v zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.10.2013 a o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 1.018,74 eur. Po právoplatnom ukončení tohto konania nič nebránilo žalobkyni podať žalobu o primerané finančné zadosťučinenie súvisiace s porušením jej spotrebiteľských práv, ktorých sa úspešne domohla vo veci 21Csp 130/2017 Okresného súdu Humenné.

26. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od získavania plnení vyplývajúcich z neprijateľných zmluvných podmienok a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, v prejednávanej veci k vzniku ujmy na strane žalobkyne bez akýchkoľvek pochybností došlo. Žalovaný prijal od žalobkyne i plnenie, na ktoré mu nárok nevznikol. Bezdôvodné obohatenie sa žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobkyňa taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 21Csp 130/2017, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok uvedených v Zmluve o revolvingovom úvere zo dňa 29.10.2013, bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci 21Csp 130/2017. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť o sumu 1.018,74 eur a do zmluvy naformuloval neprijateľné zmluvné podmienky.

27. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať finančné zadosťučinenie vo výške 500 eur, tak ako to správne určil súd prvej inštancie. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je akosi určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal. Spotrebiteľ nie je povinný preukázať ujmu, ktorá mu vznikla, pretože zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práva spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domohol ochrany svojich práv. Žalobkyňa v tomto prípade sa úspešne domohla svojho práva a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.

28. Správnym je i rozhodnutie o trovách konania. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamena, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobkyne v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium

procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ustanovenia § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

29. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

30. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyni v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

31. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).